

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Z., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného G., T., s.r.o., so sídlom v K., IČO: X., proti odporkyni **O. Š.**, bývajúcej v T., **o zaplataenie 56,94 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27 C 240/2011, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. januára 2014 sp. zn. 19 Co 785/2013, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 31. januára 2014 sp. zn. 19 Co 785/2013 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom zo 4. septembra 2013 č.k. 27 C 240/2011-86 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia 56,94 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. V zmysle tohto návrhu bola zamestnancami navrhovateľa 30. júna 2010 vykonaná kontrola odberného miesta odporcu č. X., pri ktorej bolo zistené porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii; návrhom požadovaná suma predstavuje náklady spojené so zistením a odstránením neoprávneného odberu. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ nepreukázal, že by mu vznikla porušením plomby meracieho zariadenia škoda a ani to, či toto meracie zariadenie bolo v určitom období nefunkčné. Aj napriek porušeniu overovacích plomb nedošlo k odberu, ktorý by meradlom nebol zaznamenaný. Navrhovateľ nemá nárok na úhradu nákladov spojených so zistením a odstránením neoprávneného odberu, lebo k neoprávnenému odberu došlo bez úniku kWh a nevznikla mu žiadna škoda. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporkyňa uloží povinnosť zaplatiť mu 56,94 € s príslušenstvom a prizná mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný, s jeho odôvodnením sa stotožňuje a navrhuje, aby bol potvrdený ako vecne správny.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 31. januára 2014 sp. zn. 19 Co 785/2013 odvolanie odmietol ako oneskorene podané. Vychádzajúc z údajov na doručenke mal za to, že prvostupňový rozsudok bol právnenému zástupcovi navrhovateľa doručený 10. septembra 2013 (teda nie 12. septembra 2013, ako uvádzal navrhovateľ v odvolaní), lehota na podanie odvolania začala plynúť 11. septembra 2013 a uplynula dňom 25. septembra 2013 (streda). Navrhovateľ podal odvolanie elektronicky 27. septembra 2013 a poštou 28. septembra 2013, teda po uplynutí lehoty na jeho podanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd preto odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. V odvolacom konaní mala úspech odporkyňa, náhradu trov však neuplatnila, preto jej odvolací súd náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ s tým, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Jeho odvolanie bolo totiž odmietnuté ako oneskorene podané, i keď pre to neboli dané zákonné predpoklady pre tento procesný postup. Prvostupňový rozsudok nebol právnenému zástupcovi doručený 10. septembra 2013, ale (až) 12. septembra 2013. Potvrďuje to: a/ údaj, ktorý je vyznačený na obálke, v ktorej bolo prvostupňové rozhodnutie, b/ poštou potvrdený údaj vyznačený v „knihe doručenej pošty“ vedenej právny zástupcom navrhovateľa a c/ údaj o doručení, ktorý je poštou sprístupnený na jej internetovej stránke („detail zásielky podanej podací číslom U.“), d/ poštou vystavený doklad („Poskytnutie informácie“), z ktorého vyplýva, že predmetná poštová zásielka došla na dodávaciú poštu 12. septembra 2013. Vzhľadom na to, že prvostupňový rozsudok bol právnenému zástupcovi navrhovateľa doručený 12. septembra 2013, odvolacia lehota začala navrhovateľovi plynúť 13. septembra 2013 a uplynula dňom 27. septembra 2013, bolo odvolanie podané včas. Navrhovateľ ho totiž podal najskôr elektronicky (27. septembra 2013) a potom poštou (28. septembra 2013). Pre postup podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. neboli teda dané procesné predpoklady. Dovolanie navrhovateľa je preto nielen procesne prípustné (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ale zároveň aj dôvodné (§ 241 ods. 2 písm.

a/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený advokátskou kanceláriou (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 3 Cdo 98/2015).

Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 veta prvá O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak (§ 45 ods. 2 O.s.p.).

Zo spisu vyplýva, že odvoláním napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručované prostredníctvom advokátskej kancelárie, ktorá ho zastupuje. Doručenky, ktoré

sú pripojené k č.l. 88, preukazujú, že prvostupňový rozsudok bol doručovaný poštou. Odporokni bol doručený 11. septembra 2013.

Podľa údaju, ktorý je vpísaný na doručenke s adresátom „Advokátska kancelária G., T., s.r.o.“ bola táto zásielka doručená 10. septembra 2013. Údaje uvedené na doručenke sa vo všeobecnosti považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak (porovnaj § 45 ods. 2 O.s.p.). Údaje vyznačené na predmetnej doručenke sú ale podstatným spôsobom spochybnené obsahom listín a kópii listín pripojených navrhovateľom k dovolaniu. Časový údaj o doručení prvostupňového rozsudku právnomu zástupcovi navrhovateľa vyplýva z obálky, ktorá po doručení zostala adresátovi (č.l. 117 spisu) a je na nej vyznačené „Došlo 12.09.2013“. S tým korešponduje iný doklad („sledovanie zásielky“ dostupný na internetovej stránke <http://tandt.posta.sk/zasielky/U>), ktorý k dovolaniu pripojil navrhovateľ a v spise je založený na č.l. 116. Ten istý údaj o doručení prvostupňového rozsudku (t.j. 12. septembra 2013) vyplýva tiež z kópie potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. vystaveného 3. júna 2014 pod č. OSKPo 1494/2014 na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa.

Dovolací súd v konaní o dovolaní nevykonáva dokazovanie (§ 243a ods. 2 O.s.p.). V okolnostiach preskúmvanej veci je však potrebné v dovolacom konaní pripustiť, že k dovolaniu pripojené doklady sú spôsobilé spochybniť časové údaje o doručení prvostupňového rozsudku vyznačené na doručenke. Možno teda mať „rozumné pochybnosti“ o tom, či prvostupňový rozsudok bol skutočne navrhovateľovi doručený 10. septembra 2013.

Vychádzajúc z ústavnoprávných náhľadov Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vyjadrené napríklad v jeho rozhodnutiach sp. zn. III. ÚS 331/04, II. ÚS 63/06, I. ÚS 118/07, IV. ÚS 324/07, III. ÚS 249/08, najvyšší súd už dávnejšie a opakovane konštatoval, že ak záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku nie je preukázaný mimo rozumných pochybností, treba vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 196/2009, 3 Cdo 226/2011, 3 Cdo 228/2011, 3 Cdo 196/2012, 3 Cdo 294/2013, 3 Cdo 38/2015).

Pokiaľ preto bolo odvolanie navrhovateľa odmietnuté ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Vzhľadom

na túto vadu najvyšší súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková